

Załącznik do Regulaminu Odznaki Krajoznawczej PTTK „Twierdza Świdnica”

Twierdza Świdnica (niem. *Festung Schweidnitz*), swą historią sięgają lat 1747 - 1753, kiedy to wokół miasta powstał pierścień obwarowań. Rozbudowywane one były do roku 1783.

Do dziś zachowały się resztki:

- Fortu Szubieniczego znajdującego się pomiędzy ul. Parkową i Saperów,
- Reduty Kościelnej w parku między ul. Gdyńską i Saperów;
- Fortu Jawornickiego (Strzegomskiego) znajdującego się w parku Sikorskiego;
- Reduty Jawornickiej umiejscowiona w parku Młodzieżowym;
- Fortu Ogrodowego zachowanego również w parku młodzieżowym;
- Reduty Ogrodowej;
- Fortu Witoszowskiego, znajdującego się po obu stronach ulicy Sprzymierzeńców;
- Reduty Wodnej znajdującej się w parku Centralnym;
- Fortu Rogowego, zachowanego w obrębie ulic Równa i Wodna

Ponadto zachowały się pozostałości tzw. fleszy:

- Flesza Szubienicza - okolice cmentarza żydowskiego,
- Flesza Jawornicka, obecnie amfiteatr świdnicki,
- Flesza Ceglana znajdująca się w parku młodzieżowym,
- Flesza Nowomłyńska przy ul. Śląskiej i Brzozowej.

Zachowane zostały również pozostałości dawnych hangarów:

- Hangar Nowomłyński,
- Hangar Ceglany

Twierdza świdnicka była kilkakrotnie oblegana w trakcie wojny siedmioletniej; w 1762 roku zdobyły ją wojska austriackie dowodzone przez Ernesta Laudona; w 1762 była oblegana przez wojska pruskie

4 października 1866 roku Świdnica została ogłoszona miastem otwartym, po czym 1 maja 1867 roku rozpoczęto burzenie fortyfikacji, które trwało do końca XIX wieku

Warunkiem przyznania odznaki jest zwiedzenie pozostałości elementów fortyfikacji wymienionych powyżej.